

ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИКЛАДАННІ КЛІНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН В АСПЕКТІ ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВНОГО НАВЧАННЯ

Сиволап В.Д., Лашкул Д.А.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: медична освіта, нові технології навчання.

Вступ. Актуальною є проблема вдосконалення методичних особливостей викладання внутрішньої медицини студентам іноземцям в українських вузах в контексті євроінтеграції освітніх послуг. Для поліпшення якості підготовки фахівців необхідно застосувати сучасні активні методи навчання, що забезпечують творчу активність студентів, спрямовані на формування і розвиток клінічного мислення, здібностей до освоєння нових навичок професійної діяльності.

Мета дослідження. Обґрунтувати доцільність використання нових технологій навчання в рамках вдосконалення медичної освіти.

Основна частина. Навчання іноземних студентів у медичному вищому навчальному закладі має свої особливості. Однією з найбільших перешкод, яка виникає при роботі зі студентами-іноземцями, є недостатнє їх володіння російською та українською мовами, що необхідно при роботі з пацієнтами в стаціонарі.

Щоб відповідати цілям, поставленим в даний час перед освітньою системою, представляється необхідним інтенсифікувати освітній процес шляхом впровадження інтерактивних технологій навчання, створення психологічно комфортного середовища, що забезпечує свободу слухачів у виборі освітніх форм і методів. Інтерактивними або діалоговими називають групу освітніх технологій, в яких соціальні взаємодії розглядаються як найважливіший освітній ресурс, що дозволяє інтенсифікувати процес навчання, тобто значно підвищити його розвиваючий потенціал, поглибити і розширити зміст освіти.

На кафедрі внутрішніх хвороб І Запорізького державного медичного університету проводиться накопичення ситуаційних завдань по всіх розділах терапії (кейсів), які використовуються не тільки для проміжного і підсумкового контролю, а й для самоконтролю знань студентів. Як матеріал використовуються історії хвороби. В архіві проводиться відбір історій з типовим варіантом перебігу захворювання, з різними варіантами ускладнень (таку роботу можуть виконувати студенти в якості самостійної роботи). Ксерокопії цих історій поповнюють кафедральну базу даних і використовуються як дидактичний матеріал на заняттях. До кожної історії розробляються завдання або питання. Робота над завданнями здійснюється як в групі, так і індивідуально, але обмежується за часом, по закінченні якого

студенти повинні надати попередній діагноз і план ведення пацієнта. Кейси підкріплюються різними описами, аналізами, об'єктивними даними, додатковими питаннями, що виникають в процесі практичної лікарської діяльності і спонукають студентів до проведення диференціального діагнозу, уточнення додаткових методів дослідження і постановці клінічного діагнозу. Кейси показують, як на практиці застосовуються теоретичні знання. Обговоривши і деталізувавши кейс, студенти фактично отримують на руки готове рішення, яке можна застосувати при аналогічних ситуаціях. При роботі з кейсом у студентів формуються компоненти ключових компетенцій: толерантність, вміння вирішувати проблеми, спілкуватися, застосовувати предметні знання на практиці, вміння вести переговори, приймати на себе відповідальність, рефлексивні вміння. Якщо у клінічному відділенні в даний момент відсутні пацієнти з патологією, що необхідна для розгляду на практичному занятті, або студент пропустив заняття, доцільно для відробки звертатись до методу кейсів.

Висновок. Використання сучасних інтерактивних технологій у навчальному процесі вищого навчального закладу створює нові можливості для інтенсифікації навчального процесу, реалізації принципів індивідуалізації і диференціації навчання, позитивно впливає на розвиток пізнавальної, творчої активності студентів, формує умови переходу від навчання до самоосвіти.

УДК: 378.147.0913.016:61

К ВОПРОСУ О ПРОБЛЕМНО-ОРИЕНТИРОВАННОМ ОБУЧЕНИИ В МЕДВУЗах

Сирцов В.К., Зідрашко Г.А., Алієва О.Г., Сидорова И.В., Федосеева О.В.,
Таврог М.Л.

Запорожский государственный медицинский университет

Ключевые слова: проблемно-ориентированное обучение (ПОО).

Введение. На современном этапе темп, информационные потоки, научно-практическая интеграция привели к тому, что медицинское образование из мно-голетнего процесса превращается в пожизненный. Поэтому, будущий врач должен уметь самостоятельно приобретать новые научные сведения, повышая свой профессиональный уровень, в соответствии с развитием современных технологий и инноваций в медицине. Поэтому актуальным становится применение активных форм обучения

Цель работы: усовершенствование обучения при изучении гистологии, цитологии и эмбриологии на основе методов ПОО.

Основная часть. Изучение материала в процессе ПОО обычно проходит в виде занятий в аудитории, в небольших по численности группах студентов, чаще в форме дискуссии, направляемой преподавателем. При этом его роль может сводиться к роли эксперта по обсуждаемой проблеме, руководителя по пользованию информационными источниками и консультанта в выполнении